

ת"פ 6440/05/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ולרי אפראימוב

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6440-05-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אפראימוב

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
בעניין:

המאשימה

נגד

ולרי אפראימוב

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד שטרנברג

ב"כ הנאשם: עו"ד ארז צברי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירת **החזקת סכין למטרה לא כשרה**, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום ביום 31.5.12, עת היה הנאשם במשמורת חוקית בבית המעצר "ניצן", החזיק הנאשם בתחתוניו בסכין.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. המאשימה הצהירה כי תעתור לעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס ואילו ההגנה תעתור למאסר על תנאי והתחייבות.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 22.5.16, הנאשם כבן 48, גרוש ואב לילדה, עובד בעיקר בעבודות מזדמנות. בגיל 12 התוודע לראשונה לשימוש בסמים, תחילה לחשיש, ובהמשך לקראת גיל 16 התדרדר לסמים קשים כולל הזרקת הרואין. על רקע מעורבות פלילית לא גויס לשירות צבאי וניהל לאורך השנים אורח חיים התמכרותי ועברייני. במהלך ילדותו נהגו הוריו כלפיו באלימות קשה. אימו טיפלה שנים רבות בבתו מאחר ובאותה עת הוא וגרושתו סבלו מהתמכרות לסמים ולא עלה בידם לטפל בבתם. הנאשם מסר כי בעבר שולב באשפוזית ולאחר עשרה ימים עזב את הטיפול על רקע העדר כוחות לטיפול. לדבריו במהלך מאסרו החל טיפול בתחליף סם למשך חצי שנה ובהמשך נגמל לחלוטין משימוש בסמים. לדבריו מזה כארבע שנים אינו משתמש בסמים. בדיקת שתן שמסר נמצאה נקיה.

הנאשם נטל אחריות למעשיו ברמה מילולית. הוא התקשה לשתף ולהרחיב במניעים למעשיו או להתייחס לנסיבות שעמדו ברקע להם. שירות המבחן התרשם מנאשם אשר היה חשוף לאלימות ורכש נורמות התנהגות שליליות כבר בגיל צעיר, חבר לחברה שולית והחל להפנים נורמות עברייניות. לאורך השנים התקשה להשתלב במסגרות תעסוקתיות, ניהל אורח חיים התמכרותי והתקשה לגייס כוחות לעריכת שינוי באופן ניהול חייו. לטענת הנאשם מאז ריצוי מאסרו האחרון חדל מניהול אורח חיים עברייני והתמכרותי וניתק קשרים בעייתיים. הנאשם שלל כל נזקקות טיפולית ושירות המבחן התרשם כי אינו מתאים לביצוע של"צ. מאידך נראה כי הנאשם עושה ניסיונות לנהל אורח חיים הסתגלותי וענישה בדמות עבודות שירות עלולה לפגוע במאמציו להשתקם. לפיכך המליץ שירות המבחן להסתפק בהטלת עונש מאסר על תנאי לצד התחייבות וקנס.

ראיות לעונש

5. ת/1 - צילום הסכין.
6. ת/2 - מסמכים באשר לחובותיו של הנאשם.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד מעין דואק והילה הראל כחולי, הנאשם יליד 1968, לחובתו 20 הרשעות קודמות ו-3 הליכים שהסתיימו באי הרשעה, בין היתר בעבירות אלימות, סמים ורכוש. כמו כן ריצה הנאשם מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריח, הארוך מביניהם היה למשך 5 שנים. הנאשם החזיק סכין, מוסלק באזור חלצין, בעת ששהה בבית מעצר. מדובר בכלי תקיפה בעל פוטנציאל פגיעה קטלני וחומרת החזקתו עולה נוכח העובדה שהוחזק בתוך כותלי בית מעצר. ישנה פגיעה בשלום הציבור. מתחם העונש הינו בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל. שירות המבחן התרשם כי לנאשם קשיי שליטה, סף תסכול נמוך ויכולת נמוכה לוויסות עצמי. הנאשם עצמו התקשה להרחיב על אודות מעורבותו בעבירה. עתירת המאשימה על פי ההסדר אליו הגיעו הצדדים היא מקלה ולוקחת במכלול השיקולים את חלופי הזמן. לאור כל זאת עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.
8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד ארז צברי, מתמונת הסכין (ת/1) ניתן לראות כי מדובר בסכין באורך להב של 2 ס"מ. כתב האישום הוגש בשיהוי של 3 שנים ללא כל סיבה מוצדקת. מדובר בתיק פשוט שיכול היה להיות מוגש במהלך ריצוי מאסרו של הנאשם. כיום הנאשם כבר משוחרר ממאסר. מאז לא נפתחו נגדו תיקים חדשים, ואין זה דבר של מה בכך נוכח עברו הפלילי של הנאשם. הנאשם נענש על מעשיו בתוך תחומי הכלא, הוא נשלח לבידוד והופסקו חופשותיו וכן שיחות טלפון. הנאשם נקי היום מסמים, הוא עובד בצורה מסודרת ומשלם 500 ₪ לחודש במסגרת תיק הוצל"פ. למעשה הנאשם כיום משוקם, גם אם לא באופן פורמלי ועל ידי שירות המבחן ולפיכך יש מקום לסטות ממתחם העונש בעניינו. שליחת הנאשם היום לריצוי מאסר בעבודות שירות תסכל את כל מאמציו. אשר על כן עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש צופה פני עתיד.
9. הנאשם מסר כי מאז שחרורו מהכלא בחודש מאי 2014 הוא עובד, משלם שכירות, הפסיק להשתמש בסמים והגיע להסדר תשלום חובותיו.

דין- קביעת מתחם העונש ההולם

10. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
11. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו שמירה על גופו של אדם ובטחונו. החזקת סכין יוצרת סיכון מהשימוש הפוטנציאלי הגלום בסכין והסיכון הרב שטמון בהחזקתו, במיוחד בתוך כותלי בית הסוהר.
12. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ממשית. הנאשם עבר את העבירה בין כותלי בית המעצר, במקום בו נעשים מאמצים רבים בכדי להגן על השוהים במקום ואשר פוטנציאל השימוש בסכין הינו משמעותי ועשוי להביא לנזק רב. החזקת סכין בין כותלי הכלא מהווה חתירה תחת שלטון החוק, במקום בו הרשות ממונה על ביטחון האסירים. בתי המשפט הביעו זה מכבר עמדתם כי גם אם לא נגרם נזק בפועל. החזקת הסכין כשלעצמה היא זו היוצרת את הסיכון וזאת עקב השימוש הפוטנציאלי הגלום בה והסיכון הרב שטמון בחובה. עם זאת יצוין כי מדובר בסכין בעלת להב קטן יחסית באורך של כ- 2 ס"מ.
13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים של החזקת סכין בתוך כותלי הכלא הוטלו על נאשמים עונשים הנעים סביב מספר חודשי מאסר בפועל (ראו בין היתר רע"פ 3676/15 **מחאגנה נ' מדינת ישראל** (8.6.15); ת"פ 9832-04-09 (טב') **מדינת ישראל נ' סעודי** (8.4.10); ת"פ (נצ') 18259-12-10 **מדינת ישראל נ' הרוש** (7.9.11); ת"פ (טב') 21123-09-13 **מדינת ישראל נ' חסאן** (17.2.14); ת"פ (טב') 38216-07-13 **מדינת ישראל נ' איוב** (04.05.14)).
14. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהנאשם החזיק סכין בתוך כותלי בית המעצר. מדובר במעשה שללא ספק מצריך תכנון מוקדם נוכח הבדיקות והנהלים של שירות בתי הסוהר. פוטנציאל הנזק שבהחזקת סכין בכלל והחזקת סכין בכלא בפרט הינו גדול שכן "סכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפירצה קוראת לגנב" (רע"פ 242/07 **אולימבוב נ' מדינת ישראל** (11.1.07)).
15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מצו של"צ ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.
16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. מאז שחרורו של הנאשם הוא שומר על ניקיון מסמים ומנהל אורח חיים תקין, ואולם איני סבור כי מדובר בשיקום אשר מצדיק חריגה מן המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם יליד 1968, גרוש ואב לילדה בגירה. כעת עובד ומחזיר חובות במסגרת הליך בהוצאה לפועל. אין ספק כי עונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות, יפגע בו. הנאשם היה חשוף לאלימות מגיל צעיר, חבר לחברה שולית והחל שימוש אינטנסיבי בסמים. לאורך שנות חייו ניהל אורח חיים התמכרותי ועברייני. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות והביע חרטה למעשיו. לחובתו של הנאשם 20 הרשעות קודמות וכן 3 רישומים ללא הרשעה, בעבירות רכוש, מרמה, אלימות, סמים ועוד. הנאשם ריצה 11 מאסרים,

חלקם לתקופות משמעותיות של מספר שנים.

18. עוד יש לתת את הדעת במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לשיהוי הניכר בהגשת כתב האישום. בתיק דנן, בוצעה העבירה במאי 2012 ואולם כתב האישום הוגש רק במאי 2015, שלוש שנים מאוחר יותר, וזאת ללא כל הסבר מניח את הדעת. בהקשר זה ראוי לציין כי בפרק הזמן שחלף מביצוע העבירה סיים הנאשם לרצות את מאסרו וכיום הוא עובד למחייתו, שוכר דירה, משלם את חובותיו ואף לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. עיון בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה 4.1202 "משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום" (יולי 2014), מעלה כי ככלל, פרק הזמן המרבי הנדרש לטיפול התביעה בתיק החל מיום קליטת התיק בתביעה ועד לקבלת החלטת התובע בדבר העמדה לדין, בעבירת חטא תוך חצי שנה, בעבירת מסוג עוון תוך 12 חודשים ובעבירת פשע שדינה עד עשר שנות מאסר הינו עד 18 חודשים (כאשר בתקופה זו לא יימנו מספר פרקי זמן, כגון התקופה שממועד הגשת הבקשה לשימוע ועד למועד האחרון של ההחלטה בשימוע). ההנחיה מציינת כי בקביעת פרקי הזמן המרביים להחלטת תובע הקבועים בהנחיה ישנה רלוונטיות לחומרת ולסוג העבירה, אשר נוכח מורכבותה מצדיקה קביעת פרק זמן ארוך יותר לשם גיבוש ההחלטה בדבר הטיפול בתיק, דוגמת עבירות כלכליות מורכבות ועבירות שחיתות. ההנחיה מאפשרת את הארכת התקופה באישור פרקליט המחוז או היועץ המשפטי לממשלה. אין ספק כי מדובר בחלוף זמן ניכר, בפרט נוכח העובדה כי אין המדובר בתיק מורכב שטיפול בו מצריך זמן רב (עסקינן בתיק שבו רשומים 3 עדי תביעה בלבד, ובסכין עצמה כמוצג). עוד ראוי לציין בהקשר זה כי על פי תזכיר חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה - תיקונים שונים), תשע"ו - 2015, חלוף זמן ניכר ממועד ביצוע העבירה עשוי להצדיק אף חריגה מהמתחם, שכן הימשכות הליכים באופן ניכר, שלא באשמת הנאשם, היא בגדר עינוי דין לנאשם, ומוסיפה לעונשו. על כן, לעיתים, לא יהיה זה הולם להעניש את הנאשם באותה מידה בה ראוי היה להענישו בסמוך למועד ביצוע העבירה.

19. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לעברו הפלילי המכביד של הנאשם.

20. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ברף הנמוך לצד עונשים נלווים. אני ער להמלצת שירות המבחן להסתפק בעונש מאסר מותנה ואולם סבורני כי אין בכך כדי לאזן בין שיקולי הענישה השונים.

סוף דבר

21. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. חודש מאסר בפועל אשר ירוצה בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 14.11.16.

מובהר בזאת לנאשם כי כל חריגה מכללי הממונה על עבודות השירות עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולריצוי מאסר בפועל ממש.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום על עבירת החזקת סכין למטרה לא כשרה.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

עמוד 4

הסכין תושמד.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ו, 17 יולי 2016, בנוכחות הצדדים.